

justitsministeren – og det var altså i »Lov & ret«, april 1995, og nu gør jeg det igen – at vi får en ny bog i retsplejeloven. Nu har tingene udviklet sig til, at staten har en knusende overmagt over for borgeren, hvis vi sammenligner med 1919. Nu laver vi en ny bog i retsplejeloven – efter at der har været behørigt udvalgsarbejde osv., for det er jo ikke let, det her – hvor vi prøver at skelle lidt til strafferetsplejen, til det, der hedder officialmaksimen, og prøver at pålægge det offentlige i højere grad at møde op med beviserne, også selv om de måske skader den offentlige myndighed selv, og også kigger lidt på bevisbyrdereglerne i strafferetsplejen. Kort sagt: Vi skaber en reel ligestilling for de borgere, der anlægger sag mod staten; for i dag har staten jo en knusende overmagt.

Så vil vi også gerne have en anden bog i retsplejeloven, nemlig en drejebog for alle særmyndigheder, hvor de får samme forpligtelser som politiet; det er ikke for meget forlangt.

Det ville jo være utrolig spændende for lovafdelingen, hr. justitsminister, at gøre noget ved det; og jeg skal nok få ret. Hvad ville dog være mere pragtfuldt for juristerne i Justitsministeriet, end at man virkelig kunne se: Her er retssikkerhedens vogtere, ikke bare når det drejer sig om straffelovgivning og retsplejelovgivning, men når det drejer sig over en bank om al særlovgivning. Det er naturligt, at det samles i Justitsministeriet.

Og så skal jeg for en ordens skyld sige, at vi ikke kan stemme for det dagsordensforslag, der er stillet. Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at det er noget af et puslespil, og det vil også vise sig, når vi nu snart får Uffe Ellemann-regeringen, at det virkelig vil være et puslespil at få fordelt de forretninger mellem ministerierne. Og selvfølgelig er der en grund til, at grundlovens fædre har formuleret grundlovens § 14.

Alt i alt kan jeg lytte mig til, at vi har fået noget medhold – både hos regeringen og hos SF – i, at der er behov for at højne borgernes retssikkerhed. Så jeg vil slutte af med, som H.C. Andersen skrev, og som hr. Søren Søndergaard sagde: »Og det var jo i grunden ikke så galt.«

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, det har været ganske spændende at følge denne debat. I starten, et lille stykke inde i debatten – her henviser jeg hverken til statsministerens indlæg eller i og for sig til ordførernes – var jeg lidt bange for, at det, som nogle kaldte hetz-aspektet, ville blive for fremtrædende. Det

forlød jo, at denne debat alene var rejst, fordi der nu var nogle – jeg tror, der blev sagt »fra venstrefløjen« – der, hetzede imod politiet og nu også Justitsministeriet. Jeg synes, vi må fastslå, at denne debat under ingen omstændigheder har bekræftet den påstand, under ingen omstændigheder.

Vi hørte fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti, som bestemt ikke kan kaldes venstrefløj, have synspunkter, der var tæt på det, som SF var inde på. Vi hørte hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet tale om de samme behov – som også jeg gjorde på mit partis vegne, og mange andre gjorde – for nytænkning, for at gennemgå disse ting og for at få adskilt domstolene fra den udøvende magt og den lovgivende magt osv. osv.

Så hvis der er nogen, der igen i morgen eller senere i dag siger, at nu gør vi det her, fordi der er nogle af os, der er kritisk indstillet over for politiet og de øvrige retsmyndigheder, så er det noget sludder, som skal tilbagevises, og som intet belæg har. Jeg synes, at så at sige alle – ikke alle, men næsten alle – ordførere har gjort deres for at kunne tilbagevise dette synspunkt.

At vi kan blive klogere herhjemme, det er der jo ingen tvivl om. Statsministeren havde nogle meget konstruktive og – synes jeg også – velanbragte bemærkninger om erfaringerne fra Rusland. Nogle af os med politisk og juridisk baggrund bliver med jævne mellemrum inviteret ud for at hjælpe netop nogle af de nye lande, de nye demokratier, med at udforme nye grundlove, og da må vi jo indrømme, at det er ikke alt i den danske grundlov, som vi har med som positive ting i bagagen.

Lande som USA og Frankrig har jo på disse områder – jeg taler ikke om social velfærd og sådan nogen ting, blandingsøkonomi, men jeg taler om statsstruktur – en meget, meget klarere opdeling af magten på den udøvende, den dømmende og den lovgivende. Og jeg tror, at når nu Domstolsudvalgets betænkning foreligger, kan det være spændende at se, om de har skelet til, hvordan amerikanerne f.eks. har indrettet deres administration og deres udnævnelse af dommerne. Nogle af os har en fornemmelse af det allerede, men jeg synes, det kan være meget relevant.

Og så til allersidst: Dette om domstolenes placering er et lovgivningsanliggende, og derfor er det helt legitimt og nødvendigt, at vi i Folketinget debatterer det. Jeg har også noteret mig statsministerens tilsagn om, at når regeringen